

8680 Slediti Jezusu: NOSITI KRIŽ

21. november 1963: knjiga 91 [Bertha Dudde](#)

Vedno boste prečkali most v duhovno kraljestvo, če boste sledili Jezusu, božanskemu Odrešeniku, ki je pred vami prehodil pot in za vas ljudi postavil ta most. On sam je s svojim dejanjem odrešenja premostil ta široki prepad med Zemljo in duhovnim kraljestvom, prehodil najtežjo in najbolj bolečo pot do križa in tako zgradil most v kraljestvo svetlobe...., ki ga lahko prečka vsak človek in bo vedno vodil do pravega cilja.... Treba je stopiti na pot slediti Jezusu, kar pomeni, da tako kot je On iz ljubezni do ubogega človeškega rodu sprejel vse trpljenje, mora tudi človeštvo stopiti na pot ljubezni in trpljenja, prizadevati si mora, da bi Mu sledili in tako očistili svojo dušo...., čeprav je človek Jezus nase prevzel vso krivdo svojih padlih bratov in je bil tako ogromen izvorni greh odrešen s križanjem, z dejanjem odrešenja.....

Njegova (človekova) duša se lahko očisti in prečisti le z ljubeznijo in trpljenjem, to očiščenje pa mora opraviti že na Zemlji, če želi doseči stopnjo svetlobe, ki ji zagotavlja srečo. Človek namreč živi na Zemlji zato, da bi svojo dušo osvobodil vseh nečistoč, vseh pregreh in hrepenenj, slabosti in slabih navad, ki se te še vedno držijo zaradi preteklega odpadništva, katerih bi se morala in se jih bo lahko znebila, če bo potrpežljivo prehodil zemeljsko pot v trpljenju in se trudila živeti življenje v ljubezni. Ljubezen je namreč najzanesljivejše sredstvo očiščevanja, ljubezen raztaplja vse nečistoče in plasti, ki še vedno bremenijo dušo.

In trpljenje.... ki ga prenešamo v predanosti.... je prav tako primerno za kristalizacijo duše, ki bo nato postala prosojna in dovzetna za svetlobo, ko bo vstopila v kraljestvo onstranstva. Zato je Jezus izrekel besede: „Kdor hoče priti za Menoj, naj vzame svoj križ....“. Nobenemu človeku trpljenje ne bo v celoti prihranjeno, čeprav je dana teža bremena pri vsakem človeku različna. Vendar zemeljsko življenje ni končna izpolnitev, temveč je vedno le pripravljalna postaja za pravo življenje v duhovnem kraljestvu...., Vsako breme, ki dušo na Zemlji še vedno bremeni, lahko le poveča njeno blaženost v onstranstvu, če ga po Božji volji ponižno prenaša. Tako bo človek po svoji svobodni volji stopil na pot hoje za Jezusom....

Sam si mora želei, da bi njegova duša na Zemlji dosegla večjo zrelost, zavestno se mora odločiti, da bo sledil Jezusu, prav tako mora priznati njegovo dejanje odrešenja in ga izkoristiti zase. Ne glede na to, kako boleče je zemeljsko življenje ne bo nikoli duši pomagalo k popolnosti, če človek ne bo izpovedoval Jezusa, če ne bo izkoristil njegovega dejanja odrešenja in njegovih blagoslovov, če ne bo veroval Vanj in v to, da je bil Bog sam tisti, ki je izvršil dejanje odrešenja v človeku Jezusu. Ne glede na to, kako boleča bo njegova zemeljska pot, od nje ne bo imel za svojo dušo nebene koristi, ker ni prostovoljno „sledil Jezusu“.

Bolj ko boste ljudje napolnjeni z ljubeznijo, manj trpljenja vas bo bremenilo, kajti ljubezen je najboljšo sredstvo za osvoboditev, ogenj ljubezni bo raztopil vse ovoje duše, raztopil bo vse, kar je nečisto in otrdelo, ljubezen bo v kratkem času dosegla očiščenje duše, obseg trpljenja pa se lahko zmanjša, kadar se ljubezen že ukvarja s procesom očiščevanja duše.... Zato bo moral biti človek zelo dejaven v služenju, da bi tako izrazil svojo ljubezen, kajti ljubezen spodbuja dejavnost in tako bo človek, takoj ko bo nesebično usmerjen k bližnjemu, nenehno opravljal dejanja ljubezni in bo tako šel po poti, ki sledi Jezusovemu nauku, ki ga je ljubezen vedno znova spodbujala k koristnim dejanjem, ki si je prizadeval olajšati trpljenje in stisko sočloveka ter uporabil izjemne moči, da bi pomagal sočloveku.

Tako bo stalna pripravljenost pomagati tudi način sledenja Jezusu, saj izkazuje ljubezen, ki ima lahko vedno le koristen učinek, tako za tistega, ki daje, kot tudi za tistega, ki pomoč izkoristi.... Kajti ljubezen je najmočnejša, božanska, ki mora brezpogojno voditi k popolnosti duše, ki mora očistiti dušo in jo narediti dovzetno za svetlobo.... Ljubezen je končni cilj na Zemlji, ker vodi k zedinjenju z večno ljubeznijo, ker obnavlja prvotno stanje, v katerem je bilo bitje ustvarjeno, in zato zagotavlja tudi najvišjo srečo, ki jo bitje zdaj najde v najtesnejši povezanosti s svojim Bogom in Očetom večnosti, iz čigar ljubezni je nekoč izšlo..... Amen.

[Bertha Dudde](#)